

er i stand til at lave forskellige løsninger forskellige steder i landet i forbindelse med i princippet de samme problemstillinger, og at man jo netop har demokratisk baggrund for det via de valg, som er blevet gennemført, og som har sammensat kommunalbestyrelserne på den måde, de nu er sammensat.

Hvis man skulle lave fuldstændig ensartede grundlag, ville det jo betyde, at man skulle lave en slags enhedsskat. Det er vi ikke tilhængere af. Vi synes, at det fornuftigt, at der er overladt et råderum til det lokale initiativ, således at man kan skabe bedre grundlag lokalt.

Kl. 13:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Bonne.

Kl. 13:36

Flemming Bonne (SF):

Når jeg taler om nogenlunde ensartede grundvilkår, er det økonomiske grundvilkår, jeg taler om, med det udgangspunkt, at så skulle kommunerne derefter i sund konkurrence kunne udøve deres virksomhed og få mest muligt ud af pengene. Og der vil det vise sig, at der vil være dygtige kommuner, og at der vil være mindre dygtige kommuner.

Som jeg ser systemet i dag, er det ikke absolut de dygtige kommuner, der bliver belønnet. Der er dygtige kommuner, som har en møghamrende elendig økonomi under det nuværende system. Vil Det Radikale Venstre være med til at prøve at finde nogle veje til at rette op på de skævheder?

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:36

Johs. Poulsen (RV):

Ja, det kan jeg roligt sige at vi vil, det ligger jo også i den aftale, der er lavet i forligskredsen, og som jeg håber flere vil deltage i debatten om, nemlig hvordan man bedst muligt udfører det fremadrettet. Jeg nævnte, at der er to problemstillinger, som vi under alle omstændigheder skal kigge på. Den ene drejer sig om de socio-økonomiske forhold, og den anden drejer sig om spørgsmålet om vækstkommuner.

Men lige nøjagtig det om vækstkommuner illustrerer jo, at det begreb, som spørgeren brugte i sit første spørgsmål, nemlig retfærdighed, kan være ganske vanskeligt at håndtere. Jeg synes jo f.eks., at det er retfærdigt, at vækstkommuner har et godt økonomisk grundlag for at udvikle sig, når man er i vækst, når man tiltræk-

ker indbyggere, når man måske får mange børnefamilier og lignende til kommunen. Men jeg kan da også godt forstå, at de kommuner, som er i tilbagegang, måske fordi de ligger geografisk uhensigtsmæssigt, fordi de ikke er i nærheden af metropoler og lignende, kan have ganske store vanskeligheder ved at tilpasse deres økonomi til et faldende befolkningstal. Hvis man skal nedlægge skoler og offentlige institutioner og lignende, kan det være svært nogle gange at følge tempoet på faldet i befolkningstallet.

Derfor skal man jo tage hensyn til den slags ting, også i en udligning, således at der i hvert fald er overgangsperioder. Og det er det, der gør, at det ikke er så nemt endda bare at udfylde ordet retfærdighed. Men ja, der er tilsagn om, at vi meget gerne vil debattere det her forhold, for vi mener faktisk, at det er helt vitalt for at fastholde et sundt og levedygtigt kommunalt selvstyre, som vi har hørt at den nye minister også har som målsætning. Og hvis det er en fælles målsætning, bør vi selvfølgelig så bredt som overhovedet muligt finde løsninger på de her ting.

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

I lighed med Socialdemokraternes ordfører, hr. Rasmus Prehn, vil jeg gerne sige, at jeg mener, at det for det første er dybt problematisk, at vi har møde i Folketinget, samtidig med at der er møde i Danske Regioner, og for det andet, at man så oven i købet sætter et forslag på, hvor kommunalordførerne skal være til stede. Jeg håber meget, at Præsidiumet vil nå frem til samme konklusion og ændre på det forhold til næste år.

Hvad angår det forslag, vi står med, må man jo sige, at den økonomi, som et flertal i Folketinget har skruet sammen for kommunerne – den økonomistyring, der er – giver kæmpe problemer. Det gør den først og fremmest for de mennesker, der kommer i klemme – de mennesker, hvor vurderingen af, hvad man skal gøre for at hjælpe dem, ikke afhænger af, hvad der er bedst for det enkelte menneske, men af, hvad der bedst kan betale sig for kommunekassen i forhold til de mærkelige refusionsordninger, forskellige satser osv., der er valgt fra Folketingets side.